Iterativne numerične metode v posplošenih linearnih modelih

Mitja Mandić Mentor: izr. prof. dr. Jaka Smrekar

5. september 2021

Eksponentna družina

 Porazdelitev pripada enoparametrični eksponentni družini z disperzijskim parametrom, če ima gostoto oblike

$$f_Y(y; \theta, \phi) = \exp\left(\frac{y\theta - b(\theta)}{a(\phi)} + c(y, \phi)\right),$$

za neke funkcije $a(\cdot),b(\cdot)$ in $c(\cdot)$. Parametru θ pravimo *kanonični* oziroma *naravni* parameter, ϕ pa imenujemo *disperzijski parameter*

• Velja $\mathbb{E}(Y) = b'(\theta)$ in $Var(Y) = b''(\theta)a(\phi)$

Eksponentna družina

 Porazdelitev pripada enoparametrični eksponentni družini z disperzijskim parametrom, če ima gostoto oblike

$$f_Y(y; \theta, \phi) = \exp\left(\frac{y\theta - b(\theta)}{a(\phi)} + c(y, \phi)\right),$$

za neke funkcije $a(\cdot), b(\cdot)$ in $c(\cdot)$. Parametru θ pravimo *kanonični* oziroma *naravni* parameter, ϕ pa imenujemo *disperzijski parameter*

- Velja $\mathbb{E}(Y) = b'(\theta)$ in $Var(Y) = b''(\theta)a(\phi)$
- Za Y $\sim N(\mu, \sigma^2)$ z gostoto $\frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} \exp{-\frac{(y-\mu)^2}{2\sigma^2}}$ izrazimo

$$\theta = \mu, \ \phi = \sigma^2, \ a(\sigma^2) = \sigma^2, \ b(\mu) = \frac{\mu^2}{2}$$

Eksponentna družina

 Porazdelitev pripada enoparametrični eksponentni družini z disperzijskim parametrom, če ima gostoto oblike

$$f_Y(y; \theta, \phi) = \exp\left(\frac{y\theta - b(\theta)}{a(\phi)} + c(y, \phi)\right),$$

za neke funkcije $a(\cdot), b(\cdot)$ in $c(\cdot)$. Parametru θ pravimo *kanonični* oziroma *naravni* parameter, ϕ pa imenujemo *disperzijski parameter*

- Velja $\mathbb{E}(Y) = b'(\theta)$ in $Var(Y) = b''(\theta)a(\phi)$
- Za Y $\sim N(\mu, \sigma^2)$ z gostoto $\frac{1}{\sqrt{2\pi\sigma^2}} \exp{-\frac{(y-\mu)^2}{2\sigma^2}}$ izrazimo

$$\theta = \mu, \ \phi = \sigma^2, \ a(\sigma^2) = \sigma^2, \ b(\mu) = \frac{\mu^2}{2}$$

• Za $Y \sim Bin(m, p)$ je $P(Y = y) = {m \choose y} p^y (1 - p)^{m-y}$, kar preoblikujemo v

$$\exp\left(y\log\left(\frac{p}{1-p}\right) + m\log(1-p) + \log\binom{m}{y}\right)$$

in preberemo $\theta = \log \frac{p}{1-p}$, $b(\theta) = m \log(1+e^{\theta})$, $a(\phi) = 1$.

Vsak posplošeni linearni model sestavljajo trije deli:

• slučajni del – porazdelitev proučevane slučajne spremenljivke

Vsak posplošeni linearni model sestavljajo trije deli:

- slučajni del porazdelitev proučevane slučajne spremenljivke
- sistematični del linearna relacija med pojasnjevalnimi spremenljivkami

Vsak posplošeni linearni model sestavljajo trije deli:

- slučajni del porazdelitev proučevane slučajne spremenljivke
- sistematični del linearna relacija med pojasnjevalnimi spremenljivkami
- povezovalna funkcija povezava med sistematičnim delom in pričakovano vrednostjo. Če je enaka naravnemu parametru porazdelitve ji rečemo kanonična povezovalna funkcjia

Vsak posplošeni linearni model sestavljajo trije deli:

- slučajni del porazdelitev proučevane slučajne spremenljivke
- sistematični del linearna relacija med pojasnjevalnimi spremenljivkami
- povezovalna funkcija povezava med sistematičnim delom in pričakovano vrednostjo. Če je enaka naravnemu parametru porazdelitve ji rečemo kanonična povezovalna funkcjia

Skupaj:

$$g(\mu) = X\beta$$

Logistični model

 Za računanje verjetnosti iz binarnih podatkov, predpostavimo model oblike

$$logit(p) = log\left(\frac{p}{1-p}\right) = X\beta$$

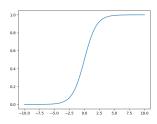
Logistični model

 Za računanje verjetnosti iz binarnih podatkov, predpostavimo model oblike

$$logit(p) = log\left(\frac{p}{1-p}\right) = X\beta$$

Izrazimo

$$p_i = \frac{\exp(x_i^\top \beta)}{1 + \exp(x_i^\top \beta)}$$

Logistični model

 Za računanje verjetnosti iz binarnih podatkov, predpostavimo model oblike

$$logit(p) = log\left(\frac{p}{1-p}\right) = X\beta$$

Izrazimo

$$p_i = \frac{\exp(x_i^\top \beta)}{1 + \exp(x_i^\top \beta)}$$

Izračunamo še prvi in drugi odvod logaritemske funkcije verjetja

Metoda največjega verjetja

- Najprej privzemimo gostote oblike $f_X(x;\theta) = f(x;\theta_1,\ldots,\theta_r)$ za nek $\theta \in \Theta^r$
- Pri fiksni realizaciji poskusa definiramo funkcijo verjetja

$$F(X_1,\ldots,X_n;\underbrace{\theta_1,\ldots,\theta_r}_{\theta})=f(X_1,\theta)\cdots f(X_n,\theta)$$

Metoda največjega verjetja

- Najprej privzemimo gostote oblike $f_X(x;\theta) = f(x;\theta_1,\ldots,\theta_r)$ za nek $\theta \in \Theta^r$
- Pri fiksni realizaciji poskusa definiramo funkcijo verjetja

$$F(X_1,\ldots,X_n;\underbrace{\theta_1,\ldots,\theta_r}_{\theta})=f(X_1,\theta)\cdots f(X_n,\theta)$$

- Iščemo njen maksimum to bo hkrati tudi maksimum $\log(F)$
- Sistemu

$$\frac{\partial}{\partial \theta_j} \log F(X, \theta) = 0, \ j = 1, \dots, r$$

pravimo sistem enačb verjetja, njegova rešitev je *cenilka največjega* verjetja

Metoda največjega verjetja

- Najprej privzemimo gostote oblike $f_X(x;\theta) = f(x;\theta_1,\ldots,\theta_r)$ za nek $\theta \in \Theta^r$
- Pri fiksni realizaciji poskusa definiramo funkcijo verjetja

$$F(X_1,\ldots,X_n;\underbrace{\theta_1,\ldots,\theta_r}_{\theta})=f(X_1,\theta)\cdots f(X_n,\theta)$$

- Iščemo njen maksimum to bo hkrati tudi maksimum $\log(F)$
- Sistemu

$$\frac{\partial}{\partial \theta_j} \log F(X, \theta) = 0, \ j = 1, \dots, r$$

pravimo sistem enačb verjetja, njegova rešitev je *cenilka največjega* verjetja

- Niso nujno nepristranske, so pa dosledne, če je rešitev enolična
- Običajno niso eksplicitno rešljive

Numerične metode

• Iterativne metode, ki temeljijo na Newtonovi metodi za iskanje ničel funkcije

$$x_{i+1} = x_i - \frac{f(x_i)}{f'(x_i)}$$

Numerične metode

 Iterativne metode, ki temeljijo na Newtonovi metodi za iskanje ničel funkcije

$$x_{i+1} = x_i - \frac{f(x_i)}{f'(x_i)}$$

• Za iskanje ekstremov logaritemske funkcije verjetja $\ell(\theta)$ enačimo njen gradient z nič in dobimo

$$\theta_{i+1} = \theta_i - \frac{\frac{\partial}{\partial \theta} \ell(\theta)}{\frac{\partial^2}{\partial \theta^2} \ell(\theta)},$$

računanje in invertiranje Hessiana pa je lahko problematično. Kako se lahko temu izognemo?

$$\theta_{i+1} = \theta_i + \mathrm{FI}(\theta)^{-1} \left(\frac{\partial}{\partial \theta} \ell \right),$$
 kjer je $\mathrm{FI}(\theta) = \mathbb{E}\left((\frac{\partial}{\partial \theta} \ell) (\frac{\partial}{\partial \theta} \ell)^\top \right)$

$$\begin{split} \theta_{i+1} &= \theta_i + \mathrm{FI}(\theta)^{-1} \left(\frac{\partial}{\partial \theta} \ell\right), \\ \text{kjer je FI}(\theta) &= \mathbb{E}\left((\frac{\partial}{\partial \theta} \ell)(\frac{\partial}{\partial \theta} \ell)^\top\right) \text{Informacijska enakost pravi} \\ \text{FI}(\theta) &= \mathbb{E}\left((\frac{\partial}{\partial \theta} \ell)(\frac{\partial}{\partial \theta} \ell)^\top\right) = -\mathbb{E}\left(\frac{\partial^2}{\partial \theta^2} \ell\right), \end{split}$$

$$\theta_{i+1} = \theta_i + \text{FI}(\theta)^{-1} \left(\frac{\partial}{\partial \theta} \ell \right),$$

kjer je FI $(\theta) = \mathbb{E}\left((\frac{\partial}{\partial \theta}\ell)(\frac{\partial}{\partial \theta}\ell)^{\top}\right)$ Informacijska enakost pravi

$$\mathrm{FI}(\theta) = \mathbb{E}\left((\frac{\partial}{\partial \theta}\ell)(\frac{\partial}{\partial \theta}\ell)^{\top}\right) = -\mathbb{E}\left(\frac{\partial^2}{\partial \theta^2}\ell\right),$$

Za kanonične povezovalne smo dokazali

$$\mathbb{E}\left(\frac{\partial^2}{\partial\theta^2}\ell\right) = \frac{\partial^2}{\partial\theta^2}\ell$$

in sledi

$$\mathrm{FI}(\theta) = -\frac{\partial^2}{\partial \theta^2} \ell$$

$$\theta_{i+1} = \theta_i + \text{FI}(\theta)^{-1} \left(\frac{\partial}{\partial \theta} \ell \right),$$

kjer je $\mathrm{FI}(\theta) = \mathbb{E}\left((\frac{\partial}{\partial \theta}\ell)(\frac{\partial}{\partial \theta}\ell)^{\top}\right)$ Informacijska enakost pravi

$$\mathrm{FI}(\theta) = \mathbb{E}\left((\frac{\partial}{\partial \theta}\ell)(\frac{\partial}{\partial \theta}\ell)^{\top}\right) = -\mathbb{E}\left(\frac{\partial^2}{\partial \theta^2}\ell\right),$$

Za kanonične povezovalne smo dokazali

$$\mathbb{E}\left(\frac{\partial^2}{\partial\theta^2}\ell\right) = \frac{\partial^2}{\partial\theta^2}\ell$$

in sledi

$$FI(\theta) = -\frac{\partial^2}{\partial \theta^2} \ell$$

 \rightarrow za kanonične povezovalne funkcije Fisherjeva zbirna metoda in Newtonov algoritem sovpadata!

Taylorjev polinom za funkcijo zbira (ob upoštevanju $\ell(\theta^*)=0$) je

$$\ell(\theta^* + s) = \ell(\theta^*) + \frac{1}{2} s^{\top} \frac{\partial^2}{\partial \theta^2} \ell(\theta^*) s.$$

Poleg tega pa velja še:

$$-\frac{\partial^2}{\partial \theta^2} \ell = \operatorname{FI}(\theta) = \operatorname{Var}\left(\frac{\partial}{\partial \theta} \ell\right)$$

Taylorjev polinom za funkcijo zbira (ob upoštevanju $\ell(\theta^*)=0$) je

$$\ell(\theta^* + s) = \ell(\theta^*) + \frac{1}{2} s^{\top} \frac{\partial^2}{\partial \theta^2} \ell(\theta^*) s.$$

Poleg tega pa velja še:

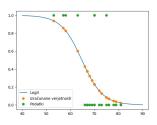
$$-\frac{\partial^2}{\partial \theta^2} \ell = \operatorname{FI}(\theta) = \operatorname{Var}\left(\frac{\partial}{\partial \theta} \ell\right)$$

torej je v θ^* maksimum in imamo konstanten (naraščajoč) alogirtem!

Rezultati

Iz interneta smo pridobili podatke o tesnilih iz vesoljskih poletov pred dobo *Challengerja* in izračunali:

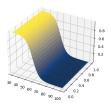
 verjetnost odpovedi z logistično regresijo le s podatki o temperaturi

Rezultati

Iz interneta smo pridobili podatke o tesnilih iz vesoljskih poletov pred dobo *Challengerja* in izračunali:

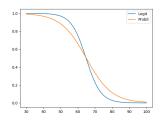
- verjetnost odpovedi z logistično regresijo le s podatki o temperaturi
- verjetnost odpovedi s temperaturo in pritiskom

Rezultati

Iz interneta smo pridobili podatke o tesnilih iz vesoljskih poletov pred dobo *Challengerja* in izračunali:

- verjetnost odpovedi z logistično regresijo le s podatki o temperaturi
- verjetnost odpovedi s temperaturo in pritiskom
- primerjava logistične in probit regresije le s podatki o temperaturi

Literatura